

Kansanvalta vai luokkavalta.

Näistä kahdesta on tällä hetkellä Suomessa kysymys. Näistä kahdesta valtamuodosta käydään nyt maassamme veristä kansalaisasetta. On muistettava, että punaisten kaartin perustaminen ei alkanut viime vuoden maaliskuussa kansanvaltaisen vallankumouksen merkeissä. Muutaman verraten rajoitettujen työläisainesten liikentimen keväällä ja kesällä 1917, oli maaseudulla pohjaltaan taloudellista laakkoliikettä, joskin väkivaltaisuuksilla nöyrytettyä, kaupungissa taas typeriä ja kuluttajille itselleen vahingollisia voimellakoita. Ei edes Kullervo Mannerin ja hänen nengenheimolaistensa valtalakkihomma ja sen raukeamine nostattanut työvälissä asellisia, sotilaallisesti järjestettyjä joukkoja. Ei myöskään yhä kärjistyneempi elintarvepula ole ollut tämän työläis-militarismin varisnaisena synnyttäjänä, sillä sen verran järkeä on esim. Tokoilla, että hän ymmärtää- kuten hän jonakin rehellisenä netkenään on myöntänytkin- ettei nälänhädästä helvetiä, vaan pahennetaan suurlakoilla ja sisällisillä taisteluilla. Ouhan Sirels senavoimesti sanonut, että venäläisiä joukkoja on pidätettävä Suomessa punaisten kaartin asetovereina, nälänhädästä huolimattakin.

Työläisimilitarismi Suomessa on sosiaalidemokratian puolueen viime lokak. 1 ja 2 p:nä kärsimän vaalitappion murja puoli. Hedelmättömällä, pääpiirteiltään kielteisellä taktiikallaan, joka ei ollut omasta voimastaan tuottanut kansallemme eikä sen työvälillä mitään pysyviä etuja puolue oli menettänyt merkittävän osan sitä luottamusta, jota se parin kymmenen vuoden kuluessa väitellen oli voittanut itselleen. Juuri sillä hetkellä, jolloin niukka ylivalta eduskunnassa oli saavutettu, ja ennen kuin sitä oli keritty ja osattu saattaa varmaan käytäntöön, alkoi jo valta luistaa käsistä pois. Sitä ei siltasaarelainen mieli voinut kestää. Se taitui mielletömyydeksi.

Vasta vaalien jälkeen punakaartin muodostaminen ja asestaminen tuli yleiseen vauntiin. Tekosyyksi otettiin suojeluskuntain perustaminen - suojeluskuntain, jotka olivat avoinna kaikille kansalaisille yleisen turvallisuuden ylläpitämiseksi oivatkä suljettuja puolue- ja hyökkäysjoukkoja, niin kuin työväen punaiset kaarit.

Näiden kaartein ihanteensa ja esikuvana on venäläinen bolshevismi, jonka roistovalta, tsaarillisen hirmuvallan perillisenä ja jatkajana, on syönyt lähes vielä mahtavan ja rikkaan suurvallan syvimään kurjuuden kulluun. Molemmat he, sekä Venäjän bolshevikit että Suomen punakaartilaiset, henkisesti ja siveellisesti polveutuvat Ranskan suuren vallankumouksen "sansculotteista", kelvoitomuudesta ja verenhimoisimmasta joukkueesta, mikä milloinkaan on valtiollista valtaan käyttänyt nuka kansan nimessä mutta itse asiassa poikien kansan tahtoa vereen ja lokaan, pettäen kansanvallan parhaita ihanteita.

Missä on kansanvalta, kun yleisellä ja yhtäläisellä äänioikeudella valittu eduskunta väkivalloin estetään toimimasta. Suomen punaisen vallankumouksen tarkoituksena ei olekaan kansanvallan toteuttaminen, kuten Ranskassa 1789 ja 1848, kuten Venäjälle viime maaliskuussa, vaan luokkaditatuurin asestaminen luokalle, joka ei suinkaan vielä ole kypsä astumaan uudeksi vallassäädyksi.

Missä on kansalaisvapaus, kun kuritusnuenelaiset lasketaan vapaksi ja rehellisiä kansalaisia umpimäntäisten ilmianteiden ja epäilysten nojalla teljetään tyrnään.

Missä on hengen ja ruumiin koskemattomuus, kun aseettomia kansalaisia kuten esim. kansanedustaja Antti Nikkila, ja punaisten Ristiä palveli nuori lääkäri Schybergsson, viedään metsään tai jäälle ja ammutaan ilman tutkintoa ja tuomia.

Missä ovat muut Amerikan Yhdysvaltojen ja Ranskan jo 1700 -luvulla julistamat ihmisen ja kansalaisen oikeudet, kun ihmisten ajatuksia ja puheita vainuskellaan puhelin-urkinalla, kun painettu sana on lyöty kahleisiin, joihin verrattuna Bobrikeffin ja Seynin sensuuri-toimet olivat vain hienoja silkkirihmoja, kun kolme kansalaista voi kekoontua yhteen paikkaan vain sillä uhalla, että jonkun punaisen pelkurin kivääri melkein itsestään laukeaa heidän joukkoonsa.

Missä on keuhattu "vallankumouksellinen järjestys", kun aseellinen rosvojoukko, punaisen kaartin rakkaimpien aseveljien puvussa, itse pääkaupungissa suunnitelmallisesti joka yö ryöstäytyjiksi jonkun hotellin tai matkustajakodin asukkaat.

Millä oikeudella punaisen kaartin ja sen kannattajain johtomiehet, etelä-Suomen tilapäiset ja puolittaiset vallanhaltijat nimittävät itseään "Suomen kansanvaltautetuiksi". Kansaa ei ole heitä valtuuttanut ei suoraan eikä eduskuntansa kautta. Heidän nimityksensä on valhe, ja niin kuin valhe, on heidän valtansa lyhyen loppuva. Se valta ei perustu kansaan eikä kansantanteen. Se perustuu yksinoman murha-aseisiin ja

kansalaismurhain nostamaan hirmuun. Asein täytyy sen nujertaa. Suomen kansallinen esivalta, joita Venäjä oli ristännyt miekan, on takonut itselleen uuden, ja sen iskut, eduskunnan valtaa puoltavan valkoisen armeijan iskut, tentäävät Kainin merkkiin punaisen miehen otsassa. Näin on kukistettava hirmuvalta ja palautettava vapaa, eduskunnallinen kansanvalta.

Ruotsin sosialistit paheksuvat jyrkisti kapinellisia punasia.

Ruotsin sosialidemokraattinen puolue on lähettänyt edustajiaan Suomen Sosialidemokraattisen puoluehallinnon puolelle neuvottelemaan sisäisen sodan lopettamisesta Suomessa. Neuvottelijat matkustivat Mäntyluodon kautta Helsinkiin t.k. 13 p:nä.

Tiistain t.k. 12 p:nä iltana saapui matkustajia Mäntyluodeen saattavalle jäänsärkijälle, meriministeri PALMSTIERNALTA sos. dem./toimittaja Böhmerille, toiselle neuvottelijoista, seuraab kipinäsanomaa:

"Ruotsin sosialidemokraattinen puolue on julkaisemassaan manifestissaan ilmoitusuruna sen johdosta, että Suomen sosialidemokraattinen johto nyt käy sisäistä sotaa mitä laajimmilla perusteilla valittua kansaneduskuntaa vastaan ja siten asettaa vaaraa Suomen vasta saavutetun itsenäisyyden sekä antaa venäläisillä sotilasjoukoille aineen sekaantua Suomen sisäisiin asioihin ja avaa ovet Venäjän bolshevistisille vallanpitäjille. Samalla vedotaan Suomen työväen puolueeseen, että se ei hylkääsi Ruotsin välitystä. Käittäkää tämä."

Ruotsin sosialidemokraattiseen puolueeseen, josta tässä on kysymys kuuluu 300.000 jäsentä, kun sitä vastoin Z. Höglundin ja Lindnagenin johtamassa Ruotsin bolshevistisessä puolueessa on ainoastaan 17,000 jäsentä

Työläisluokka kavallettu.

Moni työläinen on ainoastaan luottomuksesta johtajiinsa ruvennut essasottajaksi parailiaan riehuvaan kapinaan. Johtaja vakuuttivat että pian saavutetaan voitto ja uusi par-empi aika koittaa työläisluokalle. Jokainen ajatteleva työläinen on varmaankin jo huomannut että päinvastoin tappio yhä enemmän lähenee ja että mitän käyneelin, vielä vaikeampi nälänhätä ja työttömyys on edessä. Ei näinollenkestä kauvaa, ennekuin useimmille selvenne, että Suomen työläset eivät koskaan ole joutuneet niin kamalasti petetyiksi kuin tämän kapinanyrityksen kautta.

Johtajat ovat tähän petekseen syypäät. Näitä johtajia on kanta eri lajia. Ensiksikin on erinäisiä johtajia punaisessa kaartissa, jotka ovat luonteeltaan ja menneisyydeltään pelkkiä rihollisia ja jotka nyt ovat hankkineet itselleen tilaisuuden saada rankaisematta ryöstää ja murhata Näitten on sitten onnistunut pakottaa muut näkyvät johtajat, kansanvaltuutettukemansantata seikkailua. Näitten jälkimmäisten syy on, jos mahdollista, vielä suurempi kuin edellisten. Heidän olisi pitänyt havaita että yritys oli mahdoton mutta sen sijaan, että olisivat työläisiä varoitteet, ne kiihoillivat puhein ja kirjoituksiin mielihalua. Tuskin veineepäillä, että monia heistä kiihoitti yrityksen inhimillinen omanvallen ja vaikutuksen nimo.

Mutta kuin työläisluokka kokonaaisuudessaan havaitsee minkä venkeilyjen esineenä se on ollut, saavat johtajat varmasti kokea sen.

Mistä samme elintarpeita.

Jokainen tietää että ei Suomessa ole riittävästi elintarpeita kansamme ravinnoksi ensi syksyyn asti. Meidän on saatava apua ulkomailta, elleimme joudu kuolemaan nälästä.

Venäjältä on tähän asti tullut ainoastaan vähän. Nykyään ei ole mitään odotettavissa. Tokoi sai sieltä aseita ja venäläisiä, jotka tarvitsevat ruokaa, mutta ruokaa jäi Pietariin.

Punaiset eivät voi hankkia meille ruokaa. Siksi täytyy meidän etelä Suomessa asuvien, jotka olemme heidän sortonsa alaisena valmistautua nälkää näkemää. Punakaarttilaiset vievät ne vähät varastot, joita löytyy.

Onnellisimpia ovat pohjois- ja Keski Suomen asukkaat, jotka tustelevat maan vapauttamiseksi. Muutama päivä sitten saapui Tanskaista kolme hörylaivaa tuomaan elintarpeita Ponjanmaalle. Ja lisää apua on matkalla. Ruotsista ja Amerikasta.

Valkoistenko vai punaisten voitto on hankkiva meille ruokaa.

Uusia venäläisiä apujoukkoja.

Kaikki rehelliset venäläiset sotamiehet ja upseerit matkustavat nyt kotiin Venäjälle. He ymmärtävät että he ovat muukalaisia täällä ja ettei heidän seivi sekeantua meidän aicoinimme.

Sen sijaan, niin ilmoitetaan, on maamme tätä nykyä Pietarin kaikkein kehnoimman kansansineksen kaatopaikka. Tätä kaupunkia tyh-jennetään koska pelätään saksalaisten hyökkäystä. Maamme punaiset ko-pinalliset ovat nyt kutsunneet avukseen anarkisti ja rikousjoukku-eta. He tulevat kyllä viintymään hyvästi heidän kanssaan. Mutta eipä sukeudu iloa näistä vieraista Suomen mulle asujamistolle, ei myöskään sen työläisille.

Uuden vallankumouksen vapaus, tassarvo ja veljeys.

Vapautteen kuuluu täällä m.m.

ettei saa matkustaa kaupungista ilman poliisipassia, että nuorisoa kielletään niintämästä kaupungissa tai sen ym-päristössä.

että asujamia kielletään liikkumasta ulkona kl. 9 jälkeen ilalla.

että urkijoita asetetaan puhelasantraaliin ja kirjeitä avataan.

Tassarvoon kuuluu täällä m.m.

että kaikenlaiset rikolliset saavat liikkua kaikkialla kau-pungilla ampumasees käsissä, samalla kun tungetaan aseetto-mien asukasten koteihin "aseita etsemään".

että sosialistit nauttivat painoyhdistys- ja kokousvapautta, kaikelta muilta yhteiskunnan jäseniltä puuttuu kaikki tämä, että punakaartilaiset saavat ruokaa, muut näkevät nälkää.

Veljeyteen kuuluu täällä m.m.

että syyttömiä ihmisiä pidetään viikkokausia vankiloissa. että kierrellään maaseutuja, murhataan ja ryöstetään. että pidetään venäläisiä maassa - sillä he ovat veljeä.

Kuvassa vltä 1848 näen työläisen seisovaan kädet nyrkissä, huutaen vallanpitäjälle: "Älkää koskeko painovapautta."

Työväealuokan ylpeytensä ja kunniansa on ollut että se usein on astunut esiin, kun ne kansalaisoikeudet, jotka kuuluvat vapaaseen yhteiskuntaan ovat olleet vaarassa. Kalleimpia näitten oikeuksien jön-kossa on painovapaus.

Muistamme miten Bobrikoff ja Seyn vainosivat vapaata sanaa. Venäjän vallankumouksen jälkeen ei uskottu sanomalehtien lekkauttami-seen tulevan kysymykseen. Vapaassa itsenäisessä Suomessa ei tuultu Bobrikoffin pimeimpien teitten uudistuvan.

Mutta mitä havaitsimme. "Kansanvetoitetut" nuo toista kyn-mentä tyrannia, ovat käyneet pitemmälle kuin Bobrikoff koskaan uskalsi. Hän lekkautti toisen tai toisen lehden, ne ovat lekkauttaneet kaikki, omia valkelehtejään mukaan lukematta.

Samalla ovat nämä tyrannit paljastautuneet nykyajan ja tulevaisuuden edessä. Tämä teko tuomitsee heidät. He ovat täten pettäne-yhden niistä ihanteista, joita kaikki edistysmiehiset kansalaiset ja joita työväenluokka kaikissa maissa ja kaikkina aikoina ennen muita ovat pitäneet pyhinä ja kalliina.

Kansalainen.

